

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 K 103380 25 K 2
Visoko, 30.10.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Općinski sud u Visokom, sudija Miroslav Savić, uz učešće zapisničara Nikoline Mišković, u krivičnom predmetu protiv optuženog H.A. zbog krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. i u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije FBiH¹, rješavajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva ZDK broj T04 0 KT 0059260 24 od 30.08.2024. godine, koja je potvrđena 02.09.2024. godine, nakon glavnog pretresa održanog dana 07.10.2025. godine u prisustvu kantonalnog tužioca Davora Iveljica i optuženog H.A. i branioca optuženog po službenoj dužnosti Lemeš Saliha, advokata iz Visokog donio, a dana 10.10.2025. godine, javno objavio sljedeću:

PRESUDU

OPTUŽENI H.A. , zv., „H.“, sin H. i majke S. rođene G., rođen ... godine u S., nastanjen u V. u mjestu T., pismen, sa završenom srednjom školom, po zanimanju elektrotehničar, zaposlen, razveden, otac dvoje djece, srednjeg imovnog stanja, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ..., neosuđivan,

KRIV JE

Što je tokom mjeseca juna 2024. godine, u V., u porodičnoj kući koja se nalazi u mjestu T., drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje svoga oca H.A.2 s kojim živi u zajedničkom domaćinstvu, na način da je istoga fizički napadao i prijetio da će ga ubiti, zaklati i zapaliti kuću, zbog čega su istome rješenjem Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 102782 24 Zm od 21.06.2024. godine izrečene zaštitne mjere udaljenje iz kuće koja se nalazi u mjestu T. bb, zabrana približavanja žrtvi nasilja u porodici ocu H.A.2 i zabrana uznemiravanja i uhođenja osobe izložene nasilju oca H.A.2 , u trajanju od 6 mjeseci, nakon čega je dana 24.06.2024. godine, u toku trajanja izrečenih mjera, došao u kuću stanovanja u mjestu T. , te pokušao fizički napasti oca H.A.2 , da bi potom dana 07.08.2024. godine ponovno došao u kuću stanovanja u mjestu T. , te tražio od oca novac i telefon i zaprijetio mu da će ga smjestiti u grob ako mu ne da traženo, nakon čega se udaljio, da bi se oko 18,30 sati ponovno vratio i rekao ocu da će ga zaklati, a potom uzeo kuhinjski nož i krenuo prema njemu, pa kada ga je stigao, istome zadao udarac nogom u predjelu leđa, usljed čega je H.2 pao, a nakon toga je nastavio galamiti i prijetiti da će zaklati oca ako pozove policiju, iako je bio svjestan da ovakvim drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje člana svoje porodice s kojim živi u zajedničkom domaćinstvu, što je i htio,

čime je učinio produženo krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. i u vezi sa članom 55. KZ F BiH

¹ Krivični zakon FBiH (Službene novine Federacije BiH br. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17 i 31/2013)

Pa sud optuženog na osnovu člana 42., 43. i 49. KZ FBiH:

OSUĐUJE NA
KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 / šest / MJESECI

Primjenom člana 71., 72., 73. i 75. Krivičnog zakona FBiH optuženom se uz izrečenu kaznu zatvora izriče

Na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, u kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 07.08.2024. godine do 04.11.2024. godine.

SIGURNOSNA MJERA
{dio teksta uklonjen radi zaštite posebnih kategorija ličnih podataka}

Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije FBiH^[1], optuženi A.H. je dužan da naknadi troškove postupka u vidu troškova branioca po službenoj dužnosti u iznosu koji će sud odrediti posebnim rješenjem o visini troškova, optuženi je dužan platiti sudu na ime troškova krivičnog postupka iznos od 336,19 KM i paušala u iznosu od 50,00 KM, sve u roku od 15 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona je optužnicom broj T04 0 KT 0059260 24 od 30.08.2024. godine, a koja je potvrđena dana 02.09.2024. godine, optužilo H.A. da je radnjama opisanim u izreci presude, počinio produženo krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi stava 1. I u vezi sa članom 55. KZ FBiH.

Presudom Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 K 103380 24 K od 28.11.2024. godine, optuženi H.A. oglašen da je počinio produženo krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. i u vezi sa članom 55. KZ FBiH, pa ga je sud osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, u koju kaznu zatvora je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 07.08.2024. godine do 04.11.2024. godine. Primjenom odredbi člana 71., 72., 73. i 75. KZ FBiH, optuženom je uz izrečenu kaznu zatvora izrečena sigurnosna mjera {dio teksta uklonjen radi zaštite posebnih kategorija ličnih podataka}.

Uvažavanjem žalbe branioca optuženog H.A. a, navedena presuda od 28.11.2024. godine je ukinuta te je predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Tokom ponovljenog postupka, na prijedlog odbrane izvršen je uvid u medicinsku dokumentaciju JU Kantonalna bolnica Zenica na ime H.A. , specijalistički nalaz JU Dom zdravlja Visoko od 08.08.2024. godine na ime H.A, rješenje o izricanju zaštitne mjere za H.A. Općinski sud u Visokom broj 41 0 Pr 102782 24 Zm od 21.06.2024. godine, izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog H.A. MUP Kantona Sarajevo broj 02/5-2-03-8-2/3635 od 08.08.2024. godine, troškovnik, te nalaz i mišljenje psihijatrijskog vještačenja po vještaku neuropsihijatru mr.sc. L.dr.G. od 30.08.2024. godine. Uz saglasnost stranaka i branioca na

^[1] Zakon o krivičnom postupku FBiH (Službene novine FBiH, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14)

glavnom pretresu pročitao je zapisnik sa ranije glavnog pretresa u dijelu koji se odnosi na ispitivanje vještaka neuropsihijatra mr.sc. L. dr G..

U zapisniku o glavnom pretresu od 15.07.2015. godine konstatovano je da se izvode materijalni dokazi tužilaštva, među kojima je, pored ostalog, i zapisnik o saslušanju oštećenog H.A.2 sačinjen u PS Visoko. Sud na ovom mjestu ukazuje da je omaškom naznačeno kako je navedeni dokaz izveden, budući da je oštećeni odbio da svjedoči pa sud taj zapisnik nije mogao, niti ga je koristio prilikom donošenja odluke, te ga nije uzeo u obzir u dokaznoj ocjeni. Da se radi o očiglednoj omašci potvrđuje i činjenica da se predmetni zapisnik ne nalazi u spisu.

Na prijedlog kantonalnog tužioca, u okviru dodatnih dokaza nakon što je odbrana istakla da nema dokaznih prijedloga, tužilac je predložio da se saslušaju svjedoci K.E., B.I., B.M., Š.N. i K.A., a čijem saslušanju se branilac optuženog nije protivio te je prijedlog tužilaštva usvojen.

Branilac optuženog naknadno je dana 15.07.2025. godine, dostavio podnesak naslovljen kao „Podnesak odbrane“, kojim se protivi izvođenju dodatnih dokaza saslušanjem svjedoka – policijskih službenika, pozivajući se na član 276. ZKP FBiH i propisani redoslijed izvođenja dokaza (a) dokazi optužbe, (b) dokazi odbrane, (c) dokazi optužbe kojima se pobijaju navodi odbrane – replika, (d) dokazi odbrane kao odgovor na pobijanje – duplika), branilac ističe da u ovom predmetu odbrana nije izvela niti jedan dokaz, pa se stoga „nema šta pobijati“ izvođenjem dodatnih dokaza optužbe; suprotno bi, po stavu odbrane, predstavljalo povredu odredaba ZKP FBiH.

Sud cijeni da je ovakav prigovor neosnovan iz više razloga. Prije svega, u konkretnom slučaju ne radi se o izvođenju „dokaza replike“ iz člana 276. tač. c) ZKP FBiH, nego o dopuni dokaznog postupka u smislu člana 291. ZKP FBiH koja izričito predviđa da, po okončanju izvođenja do tada predloženih dokaza, sudija/predsjednik vijeća će upitati stranke i branioca imaju li još dokaznih prijedloga. Dakle, dopuna je procesni institut, dostupan objema stranama nakon faze izvođenja dokaza, i nije uslovljena time da je odbrana prethodno izvela makar jedan dokaz. Suprotno shvatanje odbrane, prema kojem bi tužilaštvo do dopune moglo pristupiti tek ako bi odbrana izvela bar jedan dokaz, nema uporište ni u tekstu ni u svrsi člana 291. ZKP FBiH. Naprotiv, replika iz člana 276. logički pretpostavlja da postoje „navodi odbrane“ koje treba pobijati kroz dokazni odgovor optužbe, dok se u ovom predmetu nesporno radi o situaciji u kojoj je tužilaštvo svoje dokaze izvelo, odbrana nije imala dokaznih prijedloga, a dodatni dokazi su predloženi tek potom, upravo u situaciji koju član 291. predviđa za dopunu dokaznog postupka, odnosno nakon izvođenja svih dokaza. Stoga je prigovor zasnovan na pogrešnom poistovjećivanju instituta replike i dopune, te na restriktivnom čitanju zakona koje bi, nerazumno suzilo mogućnost potpunog i pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica. Slijedom navedenog, sud cijeni prigovor branioca kao neosnovan.

Pored već iznesenih razloga, sud cijeni da prigovor branilaca nije osnovan iz razloga jer tužilaštvo ima pravo da predloži dopunu dokaznog postupka u smislu člana 291. ZKP FBiH, naročito u situaciji kada je oštećeni iskoristio zakonsko pravo i odbio da svjedoči, iako je upravo to lice iniciralo postupak prijavljivanjem događaja. Cilj instituta dopune je da se omogućiti potpuno i pravilno utvrđivanje odlučnih činjenica u granicama optužbe, a ne da se bilo koja strana procesno dovede u neravnotežan položaj zbog okolnosti na koje objektivno ne može uticati, poput zakonitog odbijanja svjedočenja. Prihvatanjem stava odbrane, dopuna bi bila nedopuštena upravo u slučajevima kada je nužna, što bi faktički značilo da, u situaciji kada oštećeni odbije da svjedoči, tužilaštvo nema nikakvu mogućnost da popuni dokazni

postupak drugim relevantnim dokazima, što bi nerazumno suzilo doseg člana 291. ZKP-a FBiH, pa sud nalazi da je prigovor neosnovan i iz ovih razloga.

Uvažavajući stav drugostepenog suda iz odluke kojom se prvostepena presuda ovog suda od 28.11.2024. godine ukida, te u kojem se navodi da „standardizirani policijski izvještaji o učinjenom krivičnom djelu koje su ovlašteni službeni organi policije podnijeli nadležnom tužiocu po nalaženju ovog suda ne predstavljaju dokaz o učinjenom krivičnom djelu niti mogu poslužiti kao osnov za utvrđivanje činjeničnog stanja i izvođenje zaključaka u pogledu bitnih obilježja krivičnog djela i krivice, odnosno ne mogu predstavljati dokaz u krivičnom pravnom smislu zbog čega je pravilno u žalbi branitelja ukazano da se na tim izvještajima nije mogla zasnovati pobijana presuda. Izvještaj po svojoj suštini predstavlja samo interni akt tužitelja te jedan vid smjernica za postupanje tužilaštva u fazi istrage a u cilju prikupljanja dokazne građe koja se odnosi na činjenice i okolnosti koje predstavljaju bitna obilježja određenog krivičnog djela povodom kojeg je izvještaj podnesen od strane policije, tužilaštvu.“, sud je odbio prijedlog tužioca da se izvrši uvid Standardizirani policijski izvještaj broj: F04-10-24-1872 od 21.06.2024.godine zatim broj F04-10-1914/24 od 24.06.2024. godine i Standardizirani policijski izvještaj PS Visoko broj F04-10-24-2535 od 07.08.2024. godine, te su navedeni izvještaji izdvojeni iz spisa.

Sud je u odbio prigovor branioca u pogledu nezakonitosti izvedenih dokaza, konkretno Rješenja o izricanju zaštitne mjere za H.A. Općinski sud u Visokom broj 41 0 Pr 102782 24 Zm od 21.06.2024. godine, kao neosnovane i neargumentovane. Naime, rješenje o izricanju zaštitnih mjera doneseno je u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti od nasilja u porodici Federacije BiH, u zakonom propisanom postupku i od strane nadležnog suda, te se ne može smatrati nezakonitim dokazom. Branilac, osim tvrdnje da je navedeni dokaz nezakonit, nije konkretno naveo u čemu bi se navodna nezakonitost preostalih dokaza ogledala, niti je precizirao bilo koji propust u postupku njihovog pribavljanja ili izvođenja, pa su takvi navodi bez ikakve procesne i činjenične osnove.

Oštećeni A.H.2 je nakon što ga je Sud, u skladu sa članom 97. ZKP F BiH upozorio da kao privilegovani svjedok može odbiti svjedočenje, iskoristio svoje zakonsko pravo da ne svjedoči u ovom postupku.

Prilikom razmatranja i ocjene dokaza koji su provedeni na glavnom pretresu, a koji su uzeti u obzir prilikom odlučivanja, sud se rukovodio osnovnim načelima propisanim u ZKP FBiH. U tom smislu član 3. stav 1. ZKP FBiH određuje da se svako smatra nevinim za krivično djelo prvenstveno procesnu pretpostavku nevinosti iz člana 3. stav 1. ZKP FBiH, prema kojoj je optuženi oslobođen od obaveze dokazivanja svoje nevinosti te je slijedom toga teret dokazivanja da je optuženi počinio krivično djelo leži na tužiocu. Nadalje, stav 2. naprijed navedenog člana propisuje da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježje krivičnog djela ili od kojih zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakona, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog. Rezultat primjene navedenog pravila mora biti izricanje presude u korist optuženog. U vezi navedenog sud je prilikom ocjene dokaza imao u vidu i standard dokazivanja „van razumne sumnje“, koji je ustanovljen u sudskoj praksi kao uslov za izricanje osuđujuće presuda. Prema tom stanovištu dokazi van razumne su oni iz kojih se pouzdano može zaključiti da postoji najveći stepen vjerovatnoće da je optuženi počinio krivično djelo. Pored navedenog, sud je razmatrao i cijenio sve dokaze izvedene na glavnom pretresu, kako pojedinačno, tako i njihovoj međusobnoj vezi, rukovodeći se pritom načelom slobodne ocjene dokaza propisanim u članu 16. ZKP FBiH.

Nakon ocjene svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud je utvrdio da je optuženi H.A. , radnjama opisanim u izreci presude, počinio produženo krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi stava 1. i u vezi sa članom 55. KZ F BiH, te ga je oglasio krivim i izrekao mu kaznu zatvora kao u izreci presude iz razloga koji će biti izloženi u nastavku.

Predmetnom optužnicom H.A. u stavljeno je na teret da je drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje svoga oca H.A.2 s kojim živi u zajedničkom domaćinstvu, na način bliže opisan u izreci ove presude.

Da je optuženi u vrijeme, mjestu i na način kako je opisano izrekom ove presude, počinio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret, sud je utvrdio analizom i ocjenom svih dokaza, i to kako pojedinačno, tako i dovođenjem istih u međusobnu vezu.

Svjedok M.B. je na glavnom pretresu izjavio da je prisutan povodom prijave podnesene protiv H.A. a, kojom je prijavljeno da je došlo do incidenta u porodičnoj kući i traženja novca (10 KM), uz istovremeno postojanje izrečene zabrane prilaska toj adresi. Naveo je i da je po prvoj prijavi lice udaljeno, a potom je zaprimljena nova prijava da se optuženi vratio.

Svjedok N.Š., policijski službenik, je na glavnom pretresu izjavio da je 07.08.2024. oko 20:00 sati, po nalogu dežurnog PS Visoko, upućen u mjesto T. po prijavi o kršenju izrečenih zaštitnih mjera od strane H.A. a. Postupajući po prijavi, patrola optuženog tada nije zatekla; nakon novog poziva o ponovnom dolasku na adresu, patrola je pronašla H.A. i lišila ga slobode. Na dodatna pitanja suda svjedok se izjasnio da iznosi ono što mu je neposredno poznato sa intervencije.

Svjedok E.K., policijski službenik, je na glavnom pretresu izjavio da optuženog poznaje iz više službenih intervencija dok je radio u PS Visoko, te da je po službenoj dužnosti postupao po više prijava podnesenih protiv H.A. a. U jednoj intervenciji patrola je obilazila više adresa, ali lice nije pronađeno, da bi u drugoj prilici zaprimljena je prijava za nasilje u porodici, uz predaju jednog PVC smotuljka u stanici (o sadržaju se ne sjeća). Svjedok nije mogao precizirati tačne datume niti broj prijava.

Svjedok K.A., policijski službenik, je na glavnom pretresu izjavio da je postupao po prijavi protiv H.A. vezano za nasilje u porodici. Po dolasku na adresu postupao je u skladu s prijavom, a optuženi se u tom trenutku nije nalazio na licu mjesta; nakon potrage, lice je pronađeno, lišeno slobode i sprovedeno u PS Visoko. Okvirmo je vrijeme smjestio u prošlu godinu, uz napomenu da su postojale izrečene mjere zaštite.

Svjedok I.B., policijski službenik, je na glavnom pretresu naveo/izjavio da je u jednoj intervenciji, u kojoj je izvještaj sačinio kolega E.K., patrola izlazila na teren postupajući po prijavi protiv H.A. a, ali lice nije pronađeno. Svjedok je naveo da u vezi s tim nema dodatnih saznanja

Rješenjem Općinskog suda u Visokom broj 41 0 Pr 102782 24 Zm od 21.06.2024. godine, optuženom H.A. u su, zbog počinjenih radnji nasilja u porodici izrečene zaštitne mjere zbog toga što je tokom juna mjeseca 2024. godine, na adresi T. bb, upućivao prijetnje ocu H.A.2 na adresi T. bb, Grad V., govoreći da će ga ubiti, da će zapaliti kuću i da će ga zaklati, te ga je i fizički napao.

Imajući u vidu izvedene dokaze,, sud je zaključio da je tužilaštvo izvedenim dokazima uspjelo van razumne sumnje dokazati da je optuženi radnjama opisanim u izreci presude ostvario sva bitna obilježja produženog krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi člana 1. KZ F BiH, i to na način da je nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem (prethodno detaljno opisanim) ugrozio mir i duševno zdravlje člana svoje porodice (u konkretnom slučaju, oca) sa kojom je u kritično vrijeme živio u zajedničkom domaćinstvu. Prije svega sud ukazuje da su Rješenjem Općinskog suda u Visokom broj 41 0 Pr 102782 24 Zm od 21.06.2024. godine, zbog ranije utvrđenih radnji nasilja u porodici, prema optuženom izrečene zaštitne mjere iz člana 9. stav 1. tač. 1–3 Zakona o zaštiti od nasilja u porodici FBiH (udaljenje, zabrana vraćanja/boravka i zabrana približavanja/uznemiravanja). Slijedom toga, sadržaj zaprimljenih prijava sredinom ljeta 2024. godine, a naročito one 07.08.2024. u večernjim satima, potvrđuju postupanje policijskih službenika na istoj porodičnoj adresi u T. u zbog obavijesti o kršenju već izrečenih mjera. Nadalje, sud je cijenio i neposredna opažanja policijskih službenika koji su na jasan način opisali radnje koje su prilikom intervencija preduzimali. Svjedok N.Š. opisuje dva uzastopna izlaska iste večeri 07.08.2024. godine, prvi bez zaticanja lica, potom novi poziv i pronalazak optuženog na adresi u mjestu T. , nakon čega je uslijedilo lišenje slobode optuženog. Svjedok E.K. je potvrdio je da je bilo više službenih intervencija prema istom licu tokom rada u PS Visoko, uključujući postupanja po prijavama za porodično nasilje, te operativne obilaskne adresa kada optuženi nije odmah zatečen. Svjedok K.A.. potvrđuje postupanje po prijavi nasilja u porodici, pronalazak optuženog nakon potrage i njegovo sprovođenje u stanicu, dok je svjedok I.B. potvrđuje da je u jednoj od intervencija izvršen izlazak na teren bez pronalaska lica. Navedeni iskazi svjedoka su međusobno saglasni u bitnim dijelovima kao što su isto mjesto, blisko vrijeme, identitet lica, razlog intervencije i ishod u vidu hapšenja nakon povratka na adresu.

Uvidom u medicinsku dokumentaciju, Specijalistički nalaz JU „Dom zdravlja“ Visoko – HMP od 08.08.2024. u 06:15 utvrđeno je da je neposredno, u pratnji policijskih službenika, nakon policijskih intervencija oštećeni podvrgnut hitnoj medicinskoj procjeni, uz uredne vitalne i neurološke parametre u času pregleda, izdavanje uputnice i naznaku da je daljnje postupanje u nadležnosti policije.

Izvedeni dokazi, Rješenje Općinskog suda u Visokom od 21.06.2024. kojim su izrečene zaštitne mjere prema optuženom, zatim prijave zaprimljene u PS Visoko; neposredna opažanja i službene radnje policije iste večeri 07./08.08.2024. (dva izlaska, ponovni dolazak na adresu, zatečenje optuženog u zoni zabrane i lišenje slobode), te specijalistički nalaz HMP od 08.08.2024. koji potvrđuje da je događaj neposredno potom medicinski i operativno obrađen, čini zatvoren i međusobno usklađen krug indicija koji uklanja svaku razumnu alternativu i vodi jedinom mogućem zaključku da je optuženi, svjesno i uprkos važećim izrečenim zaštitnim mjerama, preduzima radnje koje mu se stavljaju na teret (dolazak i boravak na adresi iz zabrane, kontakt i uznemiravanje člana porodice na način opisan u optužnici), čime je ostvario obilježja krivičnog djela nasilja u porodici iz člana 222. KZ FBiH; pri čemu niz istovrsnih, vremenski povezanih postupanja na istoj adresi, prema istom oštećenom, pa se njegove radnje kvalifikuju kao produženo krivično djelo u smislu člana 55. KZ FBiH. Shodno navedenom, sud je odlučio kao u izreci te optuženog oglasio krivim za krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

Vještak prim mr sc G.L. je u svom nalazu i mišljenju utvrdila optuženi osoba {dio teksta uklonjen radi zaštite posebnih kategorija ličnih podataka}.

Uzimajući u obzir prirodu radnji koje je optuženi preduzeo kao i način izvršenja ovog krivičnog djela, sud zaključuje da je sposobnost optuženog da upravlja svojim postupcima bila bitno smanjena zbog upotrebe psihoaktivnih supstanci. Navedena okolnost, bitno smanjena uračunljivost, imajući u vidu sve opisane okolnosti, prirodu i način izvršenja krivičnog djela ne isključuju umišljaj optuženog. Umišljaj optuženog se ogleda u njegovom ponašanju koje je trajalo i u njegovoj odlučnosti da pored izrečenih zaštitnih mjera vrši nasilje nad oštećenim. Prema tome, optuženi je kriv za počinjeno djelo, dok osnova koji bi isključivali krivicu u konkretnom slučaju nije bilo.

Rukovodeći se ciljevima opće i specijalne prevencije, sud je imao u vidu sve „okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća“, prema članu 49. KZ F BiH.

Sud je kao otežavajuće okolnosti cijenio činjenicu da je optuženi krivično djelo počinio i pored toga što su mu Rješenjem općinskog suda u Visokom izrečene zaštitne mjere.

Okolnost da je optuženi u vrijeme počinjenja krivičnog djela bio bitno smanjenje uračunljivosti nije okolnost koja mu se može uzeti kao olakšavajuća posebno uzimajući u obzir da se optuženi u takvo stanje doveo upotrebom droga.

Uzimajući u obzir sve navedene okolnosti (otežavajuće i olakšavajuće), zatim kaznu propisanu članom 222. stav 2. KZ F BiH, kao i težinu konkretnog krivičnog djela, sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od šest mjesec u koju mu se u skladu sa članom 57. stav 1. KZ FBiH, uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 07.08.2024. godine do 04.11.2024. godine. Sud zaključuje da je izvršenje kazne u konkretnom slučaju neophodno radi krivičnopravne zaštite i da će se izrečenom kaznom zatvora u trajanju od šest (6) mjeseci, osigurati ostvarenje svrhe krivičnopravnih sankcija, odnosno da će se izraziti društvena osuda počinjenog krivičnog djela, uticati na konkretnog počinitelja i eventualne, buduće počinitelje da ne čine krivična djela, te uticati na svijest građana o pogibeljnosti krivičnih djela i pravednosti kažnjavanja počinitelja. Sud cijeni da je ovako izrečena kazna dovoljna i neophodna za postizanje svrhe kažnjavanja u konkretnom slučaju.

Cijeneći nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra, mr.sc.dr. G.L., čiji sadržaj je sud ranije detaljno naveo, vještak preporučuje izricanje zaštitne mjere obaveznog liječenja {dio teksta uklonjen radi zaštite posebnih kategorija ličnih podataka}, koja mjera će trajati dok ne prestanu razlozi zbog kojih je izrečena, ali najduže istekom roka od 6 (šest) mjeseci, odnosno do najduže do isteka izdržavanja kazne zatvora.

Na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka g) ZKP FBiH sud je obavezo optuženog na naknadu troškova postupka u iznosu od 336,19 KM i troškove postupka u vidu troškova branioca po službenoj dužnosti u iznosu koji će sud odrediti posebnim rješenjem o visini troškova jer u ovoj fazi nedostaju podaci o visini istih. Pored navedenog, optuženi je obavezan na isplatu paušala u iznosu od 50,00 KM, sve u roku od 15 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Zapisničar,
Azra Karasalihović

Sudija,
Miroslav Savić

POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema prijepisa presude.